

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De presbyteris qui veteri chrismate baptizare præsumunt. lxxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Vt episcopis in campo, si necesse sit, liceat confirmare, melius est autem in Ecclesia, aut in atrio Ecclesie. Cap. LXVIII.

Ex cōcil. Remensi, cap. 10.

Episcono liceat in campo, si necesse sit, confirmare.

Vt à solis episcopis baptizati sint consignandi. Caput LXIX.

Ex decr. Innocēti pap. Decētio episc. missis. cap. 3.

DE consignandis verò infantibus manifestum est, ab alio quàm ab episcopo fieri licere, nam presbyteri licet sint secundi sacerdotes, pōtificatus tamen apicem habent. Hoc autem pontificibus solis deberi, ut vel cognant, vel paraclerum spiritum tradant, non solum in fuetudo Ecclesiastica demonstrat, verùm illa lectio Actuum apostolorum, quæ asserit Petrum & Ioannem esse directos, quos iam baptizatis tradant spiritum sanctum. Nam presbyteris seu extra episcopum seu præsente episcopo cum baptizant, chrismate baptizatos yngere licet, sed quod ab episcopo fuerit consecratum, non tamen frontem ex eo oleo signare, quòd solis debetur episcopis, cum tradant spiritum paraclerum.

Vt presbyteri baptizatos in frontibus chrismate signare non audeant. Cap. LXX.

Ex rege Greg. ad Ianuariū episcop. Caralitanū, c. 200. Ex epist. Gelasii pa. ca. 5.

Presbyteri baptizatos infantes signare in frontibus chrismate nō præsument, sed presbyteri baptizatos signant in pectore, ut episcopi postmodū confirmant in fronte. *De presbyteris qui pro baptismate precia requirunt. Cap. LXXI.*

Baptizandis consignandisque fidelibus precia præsfigant, nec illationibus quibuslibet impostis ex tate cupiant renascentes: quoniam quòd gratis accepimus, gratis dare mandamur. Et ideo nihil à præsdictis precia exigere moliantur, quo vel paupertate cogente deterriti, vel indignatione reuocati, redēptionis suæ causas adiret spiciant, certū habentes, quòd qui prohibita deprehensum rint admisisse, vel commissa non potius sua sponte contulerint, periculum subituri proprij sint honoris.

De presbyteris qui veteri chrismate baptizare præsument. Cap. LXXII.

Ex cōcil. Lugdun. cap. 3.

Si quis de alio chrismate, quàm de illo nouo quòd præsfigunt, episcopi largitione vel concessione accipit, baptizatus

nisi pr...
ipse in...
siatur.

Nv...
m...
cui sen...
pissim...
tuerit, i...
D

Si qui...
piza...
prius b...
D

Vt fe...
chumen...
tiam ap...
byteros

Pres...
buff...
cum. se...
ante Pa

Vt cu...
neque d...
episcopo

Per...
sec...
propria

nisi preoccupante morte tentauerit, pro temeritatis ausu ipse in se suæ damnationis protulisse sententiam manifestatur.

Ut presbyter in sua plebe sine chrismate ire non debeat. Cap. LXXIII.

Nillum presbyterorū in plebe sibi commissa sine chrismate vnquam debere progredi: quia inter nos placuit semel in baptisate chrismani. De eo autem qui in baptisate quacunque necessitate faciente non chrismatu fuerit, in confirmatione sacerdotis perficietur.

Ex cōcil. Vasensi, cap. 5.

De presbytero qui se deprehenderit non esse baptizatum. Cap. LXXIII.

Siquis presbyter ordinatus deprehenderit se non esse baptizatum, baptizetur & ordinetur iterum, & omnes quos prius baptizauit.

Ex cōcil. apud Cōpendium, cap. 5.

De presbyteris quomodo in cœna domini de chrismate, de oleo sanctificato, de oleo infirmorum facere debeant. Cap. LXXV.

Vt presbyter in cœna domini ampullas tres secum deferat, vnā ad chrisma, alteram ad oleum ad catechumenos inungendos, tertiam ad infirmos iuxta sententiam apostolicam, vt quando quis infirmatur inducat presbyteros Ecclesiæ, &c.

Ex cōcil. Meldensi cap. 1.

De eadem re. Cap. LXXVI.

Presbyteri qui diocesanas Ecclesias regunt, non à quibuslibet episcopis, sed à suo, nec per iuniorem clericum, sed per seipso, aut per illum qui eiusdem ordinis sit, ante Paschæ solennitatem chrisma petant.

Ex cōcil. apud Valentias, cap. 2.

De eadem re. Cap. LXXVII.

Vt nemo episcoporū, vel quilibet minister Ecclesiasticus, propter sacrum chrisma aliquid muneris accipiat, neque denarios, vel quælibet munuscula, quæ per ministros episcoporum, à presbyteris inordinabiliter exiguntur.

Ex cōcil. Meldēsi, cap. 5.

De eadem re. Cap. LXXVIII.

Per singula territoria presbyteri vel ministri ab episcopis nō prout libitum fuerit à vicinioribus, sed à suis propriis per annos singulos petant chrisma, appropin-

Ex cōcil. Vasensi, cap. 10.